

Πρωί. 5 και τέταρτο. Μας παίρνει τηλέφωνο ο Πλοίαρχος Νέμο για να ετοιμάσουμε τον Ναυτίλο, το υποβρύχιο μας, για ένα μεγάλο ταξίδι χωρίς προορισμό.

Όλα έδειχναν τέλεια. Ωσπου.... Τα πράγματα δεν πήγαν όπως περιμέναμε.

Το ταξίδι μας ξεκίνησε. Η θάλασσα ήρεμη, καθόλου σύννεφα και ο ήλιος έλαμπε. Ο πλοίαρχος μας προειδοποίησε για βύθιση. Όπως και έγινε. Κανονικά στην πορεία μας πηγαίναμε όταν είδαμε έναν άνθρωπο να πηδάει με το κεφάλι στην θάλασσα και να μπαίνει απευθείας στο στόμα ενός μεγάλου ψαριού. Το ακολουθήσαμε με μεγάλη ταχύτητα, αλλά το ψάρι ήταν πιο γρήγορο από το υποβρύχιο μας και για λίγο το χάσαμε, αλλά χτύπησε σε μία πέτρα και το προφτάσαμε. Τότε ακούσαμε το ψάρι να λέει: «Βοηθήστε με, χτύπησα σε αυτήν την πέτρα και δεν μπορώ να κουνηθώ, πονάω».

-Είσαι καλά ψάρι ; Ρωτάει ο Πλοίαρχος Νέμο

-Όχι, χτύπησα στο δεξι μου μάτι και το δεξι μου πτερύγιο

-Γιατι έφαγες αυτόν τον άνθρωπο, σου έχει κάνει κάτι ;

-Γιατί, ο άνθρωπος αυτός, είναι αμαρτωλός, έχει παρακούσει εντολές του Ιησού.

-Ναι αλλά αυτό δεν θα τον βοηθήσει να επανορθώσει.

-Και τι μου προτείνετε εσείς να κάνω ;

-Θέλεις να τον πάρουμε στο υποβρύχιο μας, να του μάθουμε τις πιο δύσκολες δουλειές, για να μάθει να εκτιμά τον κόπο της σκληρής δουλειάς ;

-Εννοείται θα το ήθελα αυτό. Καθίστε να ανοίξω το στόμα μου για να βγει αυτός ο άνθρωπος.

Τότε το ψάρι, ανοίγει το μεγάλο στόμα του και βγαίνει ένας άνθρωπος.

-Έλα μαζί μας, για να σου μάθουμε την έννοια της σκληρής δουλειάς

Τότε, ο άνθρωπος, μας ακολούθησε χωρίς να βγάλει λέξη στο υποβρύχιο μας, οπού του μάθαμε χίλιες τέχνες και κουράστηκε πάρα πολύ.

Στην συνέχεια, ο άνθρωπος μετανόησε, ζήτησε συγχώρεση και γύρισε στον δρόμο του Θεού.

Παπαδόπουλος Γιώργος Α1